

Dosarul nr. 2ra-1074/20

Prima instanță: Judecătoria Cimișlia, sediul Leova (jud. S. Gurițanu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud. D. Fujenco, L. Caraianu, A. Curdov)

Î N C H E I E R E

30 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Instituția Publică Gimnaziul „Spiridon Oglindă”, reprezentată de avocatul Mihail Barbaroș,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Lilia Revenco împotriva Instituției Publice Gimnaziul „Spiridon Oglindă” cu privire la constatarea eliberării nelegitime din serviciu, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 30 ianuarie 2020 a Curții de Apel Comrat, prin care a fost respins apelul declarat de Instituția Publică Gimnaziul „Spiridon Oglindă” și s-a menținut hotărârea din 9 septembrie 2019 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Leova,

c o n s t a t ă :

La 11 septembrie 2018, Lilia Revenco a depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Publice Gimnaziul „Spiridon Oglindă” cu privire la constatarea eliberării nelegitime din serviciu, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că prin ordinul nr. 13 din 13 august 2012, a fost angajată în calitate de profesor de educație tehnologică în cadrul Gimnaziului Cupcui „Spiridon Oglindă” din r-nul Leova. Ulterior, în aceeași instituție, conform ordinului nr. 09 din 15 august 2013, a fost angajată în calitate de profesor de limbă română.

A menționat că, începând cu 1 februarie 2018, în rezultatul concursului, a lucrat și în calitate de adjunct al directorului, dar în carnetul de muncă nu este înregistrat acest ordin. A lucrat în acest gimnaziu fără probleme până la data de 23 mai 2018, când a apărut un conflict cu directoarea acestui gimnaziu după susținerea gradului didactic, precum că nu i-a comunicat îndată despre rezultat.

Reclamanta a explicat că relațiile dintre ea și directoare au devenit foarte tensionate. Din motiv că directoarea o insulta față de colegii de muncă a fost nevoită să se adreseze la 19 iunie 2018 cu o cerere de eliberare. Directoarea i-a rupt cererea. Apoi la data de 20 iunie 2018, a impus-o să scrie o nouă cerere de eliberare pe care a

acceptat-o. În același timp, i-a luat cheile de la birou. I-a spus să plece de la serviciu pentru că îi va comunica despre hotărârea luată. În aceeași zi, în urma stresului primit a fost nevoită să se adreseze la medicul de familie. Ultimul i-a oferit tratament și concediu medical conform certificatului seria xxxxx din 20 iunie 2018. Despre acest fapt i-a comunicat pârâtului a doua zi. Însă, văzând că nu i se comunică ordinul de eliberare de la serviciu, la 29 iunie 2018 s-a adresat cu o cerere prin care a solicitat retragerea cererii de eliberare depusă anterior. Însă directoarea nu a dorit să primească și să înregistreze cererea de retragere, cu toate, că la moment nu era încheiat alt contract de muncă cu un alt salariat. A cerut ordinul de eliberare din serviciu, dar fără nici un rezultat.

A specificat că în temeiul art. 41 Cod muncii, s-a adresat la Inspekția Teritorială de Muncă Cimișlia. A recepționat răspunsul, în care sunt indicate erorile administrației și i s-a recomandat să se adreseze în instanța de judecată. Astfel, a cerut de la administrația gimnaziului eliberarea documentelor pentru a se adresa în instanță, dar fără rezultat. Abia la sfârșitul lunii august 2018, după nenumărate adresări, i-a fost înregistrat în carnetul de muncă înscrisul privind eliberarea din serviciu.

În opinia reclamantei eliberarea din serviciu este neîntemeiată. În rezultatul conflictului cu administrația gimnaziului, s-a agravat starea sănătății și conform certificatului de concediu medical seria xxxxx a fost nevoită să primească tratament de la 20 iunie 2018 până la 5 iulie 2018. Prin acțiunile sale pârâta i-a cauzat nu numai prejudiciu material, dar și moral, din cauza dată s-a îmbolnăvit, a avut neplăceri în familie, situație de stres, a fost nevoită să se adreseze și la procuratură pentru a primi de la pârât documentele necesare pentru a se adresa în instanța de judecată. Cu toate acestea nu i-au fost eliberate documentele, doar i s-au făcut cu întârziere înregistrări în carnetul de muncă.

Lilia Revenco a solicitat repunerea în termen, restabilirea la serviciu în calitate de director adjunct și profesor de limbă română al Instituției Publice Gimnaziul „Spiridon Oglindă”, încasarea din contul pârâtei în beneficiul său a salariului mediu pentru perioada de absență forțată de la locul de muncă de la 20 iunie 2018 până la ziua repunerii în funcție, încasarea prejudiciului moral în sumă de 20 000 lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 9 septembrie 2019 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Leova a fost admisă parțial acțiunea depusă de către Lilia Revenco. S-a constatat eliberarea nelegitimă din serviciu a Liliei Revenco, și anume din funcțiile de director adjunct și profesor de limba română din cadrul Instituției Publice Gimnaziul „Spiridon Oglindă”, prin ordinul nr. 06 din 20 iunie 2018 emis de directorul gimnaziului Tatiana Revenco. S-a încasat de la Instituția Publică Gimnaziul „Spiridon Oglindă”, în beneficiul Liliei Revenco, salariul pentru absența forțată de la muncă în sumă de 13 230,84 de lei, prejudiciul moral în sumă de 10 000 de lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 4 000 de lei, iar în total suma de 27 230,84 de lei. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 30 ianuarie 2020 a Curții de Apel Comrat a fost respins apelul declarat de Instituția Publică Gimnaziul „Spiridon Oglindă” și s-a menținut hotărârea din 9 septembrie 2019 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Leova.

Pentru a decide astfel, instanțele ierarhic inferioare au reținut că atât în cererea

de demisie, cât și în alte înscrisuri anexate la materialele cauzei, nu este reflectat acordul în scris al Liliesi Revenco prin care este de acord să fie eliberată cu data de 20 iunie 2018.

Instanțele de judecată au notat că contrar prevederilor art. 81 alin.(3) Cod muncii, ordinul nr. 06 din 20 iunie 2018, nu conține referirea exactă la articolul, alineatul, punctul și litera corespunzătoare din lege, în temeiul căruia a fost eliberată din funcție reclamanta Revenco Lilia, or, în conținutul ordinului nr. 06 din 20 iunie 2018, se face referire la art. 85 Cod muncii, însă fără indicarea aliniatului la care se face trimitere.

Instanțele inferioare au constatat ca fiind nelegitimă eliberarea din serviciu a Liliesi Revenco, și anume din funcțiile de director adjunct și profesor de limba română din cadrul Instituției Publice Gimnaziul „Spiridon Oglindă”, prin ordinul nr. 06 din 20 iunie 2018 emis de directorul gimnaziului Tatiana Revenco, or, angajatorul nu a asigurat, în termen, efectuarea înscrierilor în carnetul de muncă al angajatei Tatiana Revenco cu privire la motivele încetării contractului individual de muncă.

Întru temeinicia soluției de încasare a prejudiciului moral a invocat prevederile art. 90 alin.(1)-(3) Cod muncii, conform căruia în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia. Repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în: plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru această perioadă; compensarea cheltuielilor suplimentare legate de contestarea transferului sau a eliberării din serviciu (consultarea specialiștilor, cheltuielile de judecată etc.); compensarea prejudiciului moral cauzat salariatului.

La încasarea prejudiciului moral, instanțele de judecată au ținut cont de faptul că începând cu 20 iunie 2018, Liliesi Revenco i s-a înrăutățit sănătatea, ceea ce se confirmă prin certificatul de concediu medical seria 01 din 2399867 eliberat la 20 iunie 2018. Ulterior, Lilia Revenco a fost nevoită să plece din s. Cupcui și să se angajeze în altă localitate, fapt care i-a provocat suferințe atât ei cât și întregii familii. Mai mult ca atât, din motive necunoscute instanței, angajatorul refuza să îi elibereze reclamantei Lilia Revenco actele care confirmă eliberarea din funcție, ceea ce a condus la faptul că reclamanta pentru a-și apăra drepturile s-a adresat la procuratură (f.d.12), iar ulterior la Inspectoratul de Stat al Muncii, și astfel legal s-a încasat din contul Instituției Publice „Gimnaziul Cupcui”, în beneficiul Liliesi Revenco prejudiciul moral solicitat.

La 29 mai 2020, Instituția Publică Gimnaziul „Spiridon Oglindă”, reprezentată de avocatul Mihail Barbaroș a declarat recurs împotriva deciziei din 30 ianuarie 2020 a Curții de Apel Comrat, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că consideră pasibile de a fi casate hotărârile instanțelor inferioare, acestea fiind în contradicție cu prevederile art. 432 alin. (2) lit. a)- b), c)- d) și alin. (3) și (4) Cod de procedură civilă, fiind încălcate normele de drept material și normele de drept procedural și aplicate eronat.

A menționat că instanțele de judecată au constatat cu eroare prin motivarea hotărârilor sale faptul că, poate fi admisă o astfel de acțiune doar în condițiile

respectării de către apelant/angajator a dispozițiilor prevăzute la art. 85 alin.(1) Cod muncii, cu excepția dispusă la alin.(4¹) al normei citate, precum și cu trimitere la alin.(3¹) al art. 85 în coroborare cu dispozițiile art. 82¹ Cod muncii, aplicând analogia sensului al termenului „cu acordul în scris al părților..”, lipsa „acordului în scris al părților..”.

La fel, instanțele de judecată au încălcat prevederile pct. 14 și 59 din hotărârea Guvernului nr. 1449 din 24 decembrie 2007, temeiurile încetării contractului de muncă individual, „eroarea scăpată de către angajator la înscrierea temeiurilor de încetare a raportului de muncă cu salariatul său, înscris executat în carnetul de muncă..”, fapt care nu poate fi invocat ca temei legal la recunoașterea ilegalității încetării raportului de muncă cu salariatul. Cu atât mai mult, nu poate fi admisă cerința de încasare a unui salariu sau compensare la salariu la momentul concedierii când proba admisă și anexată la materialele cauzei este contrară celor admise de către instanța judiciară, supra încasarea unor plăți necuvenite.

A afirmat că instanțele judecătorești au emis hotărâri contrar dispozițiilor art. 230-241 Cod de procedură civilă, atunci când hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată, iar instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

A susținut că, instanțele judecătorești urmau a da apreciere probelor, determinând circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii, iar în motivarea hotărârii se indică: circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța -fapt care nu a fost realizat la caz.

Prin referința depusă la 21 iulie 2020 Lilia Revenco a considerat recursul declarat de Instituția Publică Gimnaziul „Spiridon Oglindă”, reprezentată de avocatul Mihail Barbaroș ca fiind tardiv.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Comrat a pronunțat dispozitivul deciziei la 30 ianuarie 2020 și a fost expediată participanților la proces la 4 martie 2020 (f.d.242,Vol.I), și recepționată de către recurent la 9 martie 2020 (f.d. 244-245, Vol.I).

Potrivit punctului 8 din Anexă la Dispoziția nr. 1 din 18 martie 2020 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, termenele de exercitare a căilor de atac în cauzele care se suspendă de drept, aflate în curs la data instituirii prezentei stări de urgență, se întrerup, urmând a curge noi termene, de aceeași durată, de la data încetării stării de urgență. În cauzele care se suspendă de drept, în care au fost declarate căi de atac pînă la data emiterii prezentei hotărâri, dosarele se înaintează instanței competente după încetarea stării de urgență.

Prin urmare, termenul de recurs a început a curge de la 16 mai 2020. Astfel, recursul depus la 29 mai 2020 se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Instituția Publică Gimnaziul „Spiridon Oglindă”, reprezentată de avocatul Mihail Barbaroș, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Instituția Publică Gimnaziul „Spiridon Oglindă”, reprezentată de avocatul Mihail Barbaroș cu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant

regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de către Instituția Publică Gimnaziul „Spiridon Oglindă”, reprezentată de avocatul Mihail Barbaroș urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Instituția Publică Gimnaziul „Spiridon Oglindă”, reprezentată de avocatul Mihail Barbaroș.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu